

คุณยายของฉัน

“ยายนี่ถึงความตาย จึงได้ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า
ยายคิดว่า เวลานั้นไม่รอ เตี้ยวัน เตี้ยคืน
เตี้ยพรุ่ง ไม่รู้จะตายเมื่อไร
ยายรีบ ๆ ทำไว้เป็นบุญติดตัวไป
คนเราตายไปแล้ว เอาอะไรไปไม่ได้
เอาไปได้ก็แต่บุญกับบาป
คนเราเหมือนหุ่น บุญบาปพาไป
ทำบุญ บุญก็เชิด ทำบาป บาปก็เชิด”

๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๕